

muerne i det kommende Skatteaar kommer til at udrede en Del af de Udgifter, som Kommunerne skal have dækket. Ved at gennemføre Lovforslaget vil man kunne holde Skatteprocenten tilnærmelsesvis nede paa samme Højde som for indeværende Aar, idet nemlig den Del, som Skatteprocenten vil stige med mere end 5 pCt., obligatorisk skal udskrives som en Afgift paa Formuerne. Hele Lovforslagets krisemæssige Karakter er for øvrigt tilstrækkelig stærkt fastslaaet i dets Tekst, som jo bestemmer, at denne Lov, hvis Lovforslaget bliver vedtaget, kun skal have Gyldighed for Skatteaaret 1927—28. For saa vidt den ikke forlænges, vil Loven altsaa bortfalde med Skatteaarets Udløb.

Af Hensyn til, at Kommunerne allerede nu i denne Maanedes sidste Halvdel skal til at paabegynde Ligningen af de kommunale Skatter, vil jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til en hurtig og forhaabentlig ogsaa velvillig Behandling i dette høje Ting. Som jeg allerede har nævnt, tror jeg, at man vil imødekomme en Trang, der er til Stede i vide Kredse baade i Befolkningen og indenfor Kommunalmandenes Rækker, ved at give Kommunerne denne Lejlighed til i det forestaaende Aar at opkræve en særlig kommunal Formueafgift.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af den i Lov Nr. 75 af 29. Marts 1924 omhandlede, dobbeltsporede Jernbanebro over Lille Bælt med en Færdselsbro.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3729); Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2208).

Sagen sattes til Forhandling.

Tango: Da man i 1924 gennemførte Lovforslaget om en Lille Bælts Bro og den Gang gjorde det første Skridt til at skabe en fast Forbindelse mellem Fyn og Jylland, var man sikkert fra alle Sider enig om, at det ikke vilde vare længe, inden Rigsdagen igen kom til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Det fremgik klart under Forhandlingerne den Gang, at man fra alle Sider ansaa den virkelige Løsning af dette Spørgsmaal for at være den, at

man tilvejebragte en kombineret Jernbane- og Færdselsbro over Lille Bælt; man ansaa i Virkeligheden dette for at være den eneste rationelle Løsning. Naar man alligevel ikke da skred til at løse Spørgsmaalet fuldt ud, var det først og fremmest af økonomiske Grunde, og navnlig fordi man ikke, ved den Gang at holde stærkt paa Færdselsbroen, vilde lægge Hindringer i Vejen for det, man ansaa for at være det vigtigste, nemlig Jernbanebroen. Jeg tror, det er rigtigt, naar man siger, at Stemningen i Rigsdagen i Virkeligheden gik i den Retning, at man ogsaa skulde have en Færdselsbro, og ikke mindst i det Udvalg, der behandlede Lovforslaget i dette høje Ting, var Stemningen en saadan. Jeg kan henvise til, at der var ikke mindre end 3 Medlemmer indenfor Udvalget, der utrykkelig sagde i Betænkningen, at de havde ønsket at stille Forslag om en Færdselsbro, og at det, naar de ikke havde gjort det, ene og alene var, fordi der ikke paa det daværende Tidspunkt var Udsigt til at faa et saadant Forslag gennemført. Ogsaa indenfor Flertallet i Udvalget var der i Virkeligheden Stemning for det, og Flertallet siger selv i Betænkningen, at det er blot, fordi en Færdselsbro vilde fordyre Anlægget i en saadan Grad, at man ikke ansaa det for forsvarligt, at man er gaaet med til at udskyde den paa det daværende Tidspunkt. Man var i Virkeligheden fra alle Sider enig om, at Spørgsmaalet om Færdselsbroen kun kunde betragtes som udsat, idet det som bekendt blev vedtaget, at Strømpillerne skulde udføres saaledes, at man senere kunde tage Spørgsmaalet om Færdselsbroen op.

Naar der da nu kun 3 Aar efter paa Tingets Bord ligger et Forslag om at udvide Lille Bælts Broen med en Færdselsbro, er der maaske adskillige, der vil sige, at de knapt havde tænkt sig, at det vilde komme til at foreligge saa hurtigt. Naar det foreligger allerede nu, kan man i alt Fald ikke sige, at det er, fordi de økonomiske Tilstande i vort Land nu er af en saadan Beskaffenhed, at man kan skride til det, som man den Gang af økonomiske Grunde ikke fandt det forsvarligt at gaa til. Nej, naar der allerede nu, 3 Aar efter, foreligger Forslag derom, maa Grunden søges paa et andet Felt, den maa søges deri, at Biltrafikken, som jo er den egentlige Aarsag til, at man overhovedet skal have en Færdselsbro, i disse Aar har taget et saa mægtigt Opsving. I de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget af 1924, blev det oplyst, at der i Aarene omkring ved 1923—24 aarlig blev